

Statut Grup Modlitwy Ojca Pio

Wstęp

Grupy Modlitwy, powstałe z inicjatywy Ojca Pio z Pietrelciny, w obliczu potrzeb duchowych naszych czasów chcą współpracować w urzeczywistnianiu Królestwa Bożego według nauki Jezusa, który wielokrotnie podkreślał konieczność modlitwy i jej uczył.

Chcą działać w duchu posłuszeństwa wielokrotnym wezwaniom papieży i hierarchii formułowanym w tej dziedzinie, zgodnie z tradycją, wspaniale wyrażoną przez sobory powszechne, a zwłaszcza przez Sobór Watykański II.

Grupy chcą kierować się ogólnymi zasadami franciszkańskiej duchowości Ojca Pio. Są to:

- pełne i bezwarunkowe przyłgnięcie do nauki Kościoła katolickiego, kierowanego przez papieża i biskupów;
- posłuszeństwo papieżowi i biskupom, których rzecznikiem jest kapłan, dyrektor duchowy, mianowany przez biskupa;
- ?- modlitwa z Kościołem, za Kościół i w Kościele, z czynnym uczestnictwem w życiu liturgicznym i sakramentalnym, przeżywanym jako szczyt wewnętrznej jedności z Bogiem;
- ?- wynagradzanie poprzez udział w cierpieniach Chrystusa według nauki Świętego Pawła;
- czynna miłość, niosąca ulgę cierpiącym i potrzebującym, jako praktyczne urzeczywistnienie miłości do Boga.

Siedziba

Art. 1

Ustanawia się Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy, którego działalność jest określona normami niniejszego Statutu. Jego centrum duchowym i siedzibą jest Fundacja „Dom Ulgi w Cierpieniu – Dzieło Ojca Pio z Pietrelciny” w San Giovanni Rotondo (Foggia).

Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy podlega Stolicy Apostolskiej.

Grupy Modlitwy

Art. 2

Grupy Modlitwy są tworzone z wiernych, którzy zamierzają wprowadzić w czyn wezwanie Jezusa Chrystusa do modlitwy, ponawiane tyle razy przez papieży. Są erygowane przy jakimś kościele lub kaplicy przez ordynariusza miejsca albo przynajmniej przez niego zatwierdzone. Tam gromadzą się okresowo pod kierunkiem dyrektora duchowego, aby się modlić i innych do modlitwy pociągać, w jedności z hierarchią Kościoła, według wskazań duchowych podanych przez Ojca Pio z Pietrelciny.

Członkowie Grup będą się troszczyć o swoją formację duchową, uczestnicząc w spotkaniach poświęconych zgłębianiu doktryny katolickiej, i pełnić apostołat, propagując szczególne inicjatywy ewangelizacyjne w pełnej zgodzie z aktualnymi działaniami duszpasterskimi Kościoła partykularnego i lokalnego.

Art. 3

Członkami Grupy Modlitwy mogą być zarówno świeccy, jak i kapłani oraz osoby zakonne. Dyrektor duchowy Grupy wpisze ich nazwiska do odpowiedniego rejestru.

Zarząd Generalny

Art. 4

Międzynarodowym Stowarzyszeniem Grup Modlitwy kieruje Dyrektor Generalny, który jest aktualnym przewodniczącym Fundacji „Dom Ulgi w Cierpieniu – Dzieło Ojca Pio z Pietrelciny”. Mianuje go Kardynał Sekretarz Stanu zgodnie ze statutem Fundacji. Prawa i obowiązki Dyrektora Generalnego określa Statut Grup Modlitwy. Gdyby aktualny przewodniczący Fundacji nie był kapłanem, funkcja Dyrektora Generalnego Grup Modlitwy winna być oddzielona i powierzona kapłanowi mianowanemu przez Kardynała Sekretarza Stanu.

Art. 5

Zarząd Generalny tworzą: Dyrektor Generalny, jeden lub dwóch wicedyrektorów generalnych i Sekretarz Generalny.

Dyrektor Generalny mianuje dowolnie Sekretarza Generalnego oraz wyznacza wicedyrektorów za przychylną opinią większości członków Rady Generalnej, w skład której z samego prawa wchodzi aktualny gwardian klasztoru Braci Mniejszych Kapucynów Matki Bożej Łaskawej w San Giovanni Rotondo. Innych członków Rady mianuje Zarząd Generalny, wybierając ich spośród członków większych liczebnie Grup Modlitwy z różnych krajów i kontynentów. Podobnie jak wicedyrektorzy piastują oni swoją funkcję przez pięć lat, mogą być też ponownie mianowani na następne pięciolecie. Rada ma tylko głos doradczy; jednak Dyrektor Generalny musi zasięgać jej zdania, jeśli chodzi o realizację ważniejszych inicjatyw, które podejmują Grupy Modlitwy. Rada Generalna gromadzi się raz do roku, a także wówczas, gdy Dyrektor Generalny uzna to za stosowne.

Dyrektor Generalny będzie czuwał nad prawidłowym funkcjonowaniem Grup Modlitwy, troszcząc się w szczególności o to, aby wszyscy ich członkowie głęboko przyjęli naukę i wskazania Kościoła, przywołując tych, którzy wykazują postawy przeciwne, do jedności ze wspólnotą Kościoła, w wypadkach zaś poważniejszych proponując ordynariuszowi miejsca rozwiązania Grupy, która zaniedbałaby obowiązek jedności ze wspólnotą Kościoła.

Dyrektor Generalny stosownie do potrzeb może wyznaczyć specjalne obowiązki o charakterze regionalnym czy narodowym. W wyznaczeniu tych obowiązków i odwoływaniu z nich będzie postępował w porozumieniu z kompetentną władzą kościelną. Okres trwania wspomnianych obowiązków jest określony w dokumencie nominacyjnym. Pod koniec każdego roku Dyrektor Generalny przedstawi Stolicy Apostolskiej relację o działalności Stowarzyszenia z odpowiednimi uwagami.

Świadectwo przynależności Grup

Art. 6

Poszczególnym Grupom, które spełniają wymogi co do wystarczającej liczby członków i co do prawidłowego funkcjonowania, Dyrektor Generalny po otrzymaniu aprobaty odpowiedniego ordynariusza diecezjalnego wystawia

świadczenie przynależności do Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup Modlitwy.

Grupy Modlitwy będą troszczyć się o utrzymanie więzi z Zarządem Generalnym poprzez okresowe relacje oraz podczas ewentualnych pielgrzymek i wizyt w San Giovanni Rotondo.

Relacje z biskupem diecezjalnym

Art. 7

Grupy Modlitwy podlegają jurysdykcji ordynariusza diecezjalnego według norm prawa kanonicznego.

Członkowie Grup Modlitwy w pełnej jedności z własnym biskupem będą iść za wskazaniem duszpasterskimi wydanymi dla danego kraju czy diecezji, w pełnej zaś lojalności wobec własnej organizacji będą się kierować pouczeniami wydanymi przez Zarząd Generalny, w celu zachowania koniecznej jedności wspólnotowej.

Zarząd Grupy

Art. 8

Zarząd każdej Grupy tworzą: kierownik Grupy, dyrektor duchowy, wice-kierownik i sekretarz.

Zarząd planuje i organizuje działalność Grupy. Gdyby na to wskazywały okoliczności, Grupa może organizować jakieś działania wśród dzieci, młodzieży itp.

Kierownik Grupy

Art. 9

Każdą Grupą Modlitwy kieruje kierownik Grupy, wybrany absolutną większością głosów przez członków zgromadzonych na zebraniu plenarnym, w obecności kapłana delegowanego przez biskupa.

Jeśli w pierwszym głosowaniu nikt nie otrzymał większości absolutnej, za prawomocnie wybranego będzie uważany ten, kto w drugim głosowaniu otrzyma większość głosów, nawet względną.

Zatwierdza go biskup i Dyrektor Generalny. Na stanowisku pozostaje przez pięć lat, może jednak być ponownie wybrany najwyżej na trzy kolejne pięciolecia.

Wice-kierownik Grupy

Art. 10

Kierownikowi Grupy będzie pomagał jeden lub dwóch wice-kierowników, wybranych absolutną większością głosów przez zgromadzonych na zebraniu plenarnym członków. Jeżeli w pierwszym głosowaniu nie osiągnięto większości absolutnej, wystarczy większość względna. Na swoim stanowisku wice-kierownicy pozostają przez pięć lat i mogą być wybrani bezpośrednio na drugie pięciolecie. Jeśli z jakiegokolwiek powodu w czasie trwania pięcioletniej kadencji definitywnie zabraknie kierownika Grupy, kierownictwo nad nią przejmie najstarszy wiekiem wicekierownik i postara się o zwołanie w ciągu trzydziestu dni zebrania plenarnego w celu dokonania wyboru nowego kierownika Grupy zgodnie z art. 9.

Sekretarz

Art. 11

Kierownik Grupy mianuje sekretarza, który pełni swoje obowiązki przez pięć lat i może być mianowany na kolejny okres.

Zadaniem sekretarza jest prowadzenie rejestru członków Grupy, redagowanie protokołów z podjętych przez zarząd decyzji i pomaganie kierownikowi we wszystkich czynnościach koniecznych do dobrego funkcjonowania Grupy.

Dyrektor duchowy

Art. 12

Każda Grupa Modlitwy ma dyrektora duchowego, którym jest kapłan mianowany przez ordynariusza diecezjalnego.

Troszczy się on o formację i kształtowanie postaw religijnych członków poprzez odpowiednie nauczanie, dni skupienia, rekolekcje i inne inicjatywy.

Zasadniczo obrzędy liturgiczne i nabożeństwa sprawowane są w Grupie pod przewodnictwem dyrektora duchowego, w uzgodnieniu z proboszczem lub rektorem kościoła.

Koordinacja Grup Modlitwy

Art. 13

Jeśli w diecezji powstało wiele Grup Modlitwy, biskup może mianować jednego kapłana w celu koordynacji ich działania i włączenia ich w duszpasterstwo diecezjalne i zadania apostołskie wskazywane przez biskupa.

Koordinator diecezjalny może dobrać sobie do pomocy radę diecezjalną, złożoną z pięciu lub siedmiu radnych. Mianuje ich biskup w oparciu o propozycję przedstawioną przez koordynatora diecezjalnego. Wybierani są oni spośród dyrektorów duchowych i kierowników Grup Modlitwy istniejących w diecezji.

Kapłan koordynator diecezjalny Grup Modlitwy będzie utrzymywał kontakt z Centrum Międzynarodowym i przyjmował materiały przygotowywane przez to Centrum dla wszystkich Grup Modlitwy.

Do koordynacji na szczeblu narodowym czy regionalnym Centrum Międzynarodowe może wyznaczyć kapłana koordynatora, który będzie przedstawiony krajowej lub regionalnej Konferencji Episkopatu w celu niezbędnego zatwierdzenia jego kandydatury.

Działalność Grup Modlitwy

Art. 14

Każda Grupa spotykać się będzie raz w miesiącu. Podczas spotkania będzie odprawiona Msza Święta z odpowiednią homilią. Przed nią lub po niej zostaną odprawione inne modlitwy, szczególnie zaś liturgia godzin lub różaniec.

Można też przeprowadzać rekolekcje, dni skupienia, ćwiczenia duchowe i inne praktyki religijne według potrzeby i zgodnie ze wskazaniem właściwej władzy kościelnej.

Art. 15

Zaleca się Grupom Modlitwy następujące intencje ogólne: Kościół, papież, biskupi, powołania kościelne i zakonne, uświęcenie duchowieństwa, wzrost w gorliwości

chrześcijańskiej, nawrócenie grzeszników i ateistów, chorzy (zwłaszcza nieuleczalnie), ludzie w podeszłym wieku i inne potrzeby Kościoła i społeczeństwa.

Art. 16

Członkowie Grup poświęcają się modlitwie wynagradzającej i zgodnie z nauką Świętego Pawła ofiarują swoje cierpienia, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, Odkupiciela świata.

Członkowie Grup Modlitwy będą spełniać czyny pokuty i wynagrodzenia, żeby ich modlitwy były bardziej miłe Bogu, a także będą starać się być przykładem w przyjmowaniu cierpień i ofiar związanych z własnym stanem i szczerym praktykowaniem życia chrześcijańskiego.

W szczególności poświęcą się dziełom miłosierdzia, zwłaszcza dla ludzi chorych, w podeszłym wieku i odsuniętych na margines.

Art. 17

Nie są przewidziane obowiązkowe składki dla członków Grup Modlitwy. Gdyby Grupy pragnęły wnieść swój wkład w pokrycie kosztów organizacyjnych i wspomóc Fundację „Dom Ulgi w Cierpieniu”, mogą wysyłać na jej adres ofiary, przeprowadzać w tym celu składki, za pozwoleniem właściwych ordynariuszy diecezjalnych, a także, jeśli jest to wymagane, za pozwoleniem właściwych władz cywilnych.

Zjazdy

Art. 18

Zjazdy lokalne, regionalne, narodowe i międzynarodowe Grup Modlitwy będą się odbywały bez obowiązku określenia stałej częstotliwości. Należy uprzednio otrzymać zgodę Dyrektora Generalnego i zawiadomić ordynariusza diecezjalnego, na którego terenie zjazd będzie miał miejsce.

Gdyby chodziło o miejscowości bardziej znaczące lub zjazdy regionalne, narodowe czy międzynarodowe, odpowiednie pouczenia skieruje Dyrektor Generalny.

Organ oficjalny

Art. 19

Oficjalnym i jedynym organem Grup Modlitwy jest czasopismo „La Casa Sollievo della Sofferenza” z ewentualnym dodatkiem dla Grup Modlitwy.

Regulamin wewnętrzny

Art. 20

Każda Grupa może ułożyć wewnętrzny regulamin, w którym będą wyszczególnione sprawy pożyteczne dla życia Grupy, w zgodzie z niniejszym Statutem.

Taki regulamin musi być zatwierdzony przez zebranie plenarne członków Grupy, jego zaś kopia wysłana do Dyrektora Generalnego. Aktualnie stosowane regulaminy muszą być dostosowane do niniejszego Statutu w ciągu sześciu miesięcy od jego wejścia w życie.

Rozporządzenia końcowe

Art. 21

Z chwilą wejścia w życie niniejszego Statutu przestają obowiązywać wszystkie dotychczasowe Statuty, z zachowaniem przepisu art. 14.

Art. 22

Wszelka zmiana w niniejszym Statucie przedstawiona przez Dyrektora Generalnego, po wysłuchaniu Rady Generalnej, będzie obowiązywać dopiero po zatwierdzeniu przez Stolicę Apostolską.

Watykan, 3 maja 1986

*Powyższy Statut został zatwierdzony przez kardynała Agostino Casaroli, Sekretarza Stanu, pismem z dnia 3 maja 1986 roku (N. 160.977/A).
Wszedł w życie 4 maja 1986 roku.*